DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
RHEUMATISM
BRIGHT'S DISEASE
DIABETES BACKACHE
4087 THE PROPRIETARY

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen
SWEDISH WEEKLY
P. M. DAHL Managing Editor
Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE: A-8011

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
4 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.
Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.
Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors. 1.50
Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 18 Februari 1926.

Parlamentets ajournering.

REGERINGENS rätt att ajournera parlamentet för sex veckor, tycks ha blivit ifrågasatt av konservativerna. Högern argumenterar nämligen som så, att parlamentet är samlat, de invalda medlemmarna äro närvarande, och om regeringen icke är mäktig nog att sköta landets affärer, borde den avgå för att låta ett annat parti sköta regeringstömmarna.

Detta påstående tycks vid första anblicken vara berättigat, men man har uraktlåtit taga i beräkning den något egendomliga sammansättningen av det nuvarande parlamentet. Vilken som helst måste erkänna, att en konservativ regering kunde omöjligt hålla sig vid makten någon längre tid och det omedelbara resultatet av den liberala regeringens avgång, komme därför att bli ett nytt val, vilket i och för sig icke på något sätt garanterar att parlamentets sammansättning skall bliva annorlunda än den nuvarande.

Det faller sig något svårt att avgöra vilka motiv, som ligga bakom det konservativa partiets obstruktionspolitik i Ottawa. Mr. Meighen kan nämligen icke vara så okunnig, att han icke känner till sitt eget partis ohållbara ställning såsom ett eventuellt regeringsparti. Han har gång efter annan fått tydliga bevis på, att progressiverna och de oberoende medlemmarna icke på några villkor komma att understödja honom om han skulle intaga maktsätet. Därför återstår blott den möjligheten, att mr. Meighen önskar komma till makten innan nya val proklameras. Och varför? Jo, helt enkelt därför att konservativerna inse vikten av att tillskansa sig kontrollen över valmaskineriet för att därmed söka gottgöra den förlust i röstantal, som de under andra omständigheter säkert skulle få erfara.

Med sådana "val-experter" som Hon. Robert Rogers, Hon. Gutkrie och andra, hoppas man nämligen att kunna "svänga" ett eventuellt federalval till konservativernas fördel och med det s. k. "Union-valets" metoder i färskt minne, kunna vi icke annat än hysa farhågor för att dessa "experter" skola lyckas komma till makten genom mer eller mindre hederliga valmanipulationer. Det åligger därför alla sådana av Canadas väljare, som önska se rättvisa och ärliga metoder praktiseras vid våra val, att redan nu börja förbereda sig på att en gång för alla sätta dessa s. k. "Canadas traditionella härskare" på behörig plats. Mr. Meighen har icke någon som helst rätt att söka förhindra den nuvarande regeringen från att funktionera, och ju längre han fortfar med sin obstruktionspolitik, desto mer minskas hans åsikter att vid nästa federalval kunna erhålla majoritet nog för att bilda konservativ regering, ty folket skall icke i längden låta sig duperas av dessa maktlystna pratmakare.

För att få slut på det konservativa käbblet i Ottawa och för att giva parlamentet tillfälle att sköta landets affärer, äro vi i favör av, att regeringen tillämpar den s. k. "closure"-metoden. Visserligen är denna metod icke demokratisk, men på samma gång tycks den vara nödvändig vid detta tillfälle och man skulle därmed också låta konservativerna få en dosis av egen medicin.

BAD FOR MAN om förebyggande och botande hemma av kroniska, nervösa sjukdomar, njur och blåsajukdomar, reumatism, nervsvaghet etc., skickas fritt. Dr. C. Lunde, Box 652, Detroit, Mich.

Fänrik Ståls sägner på engelska.

DR. Clement Shaws översättning till engelska av Fänrik Ståls Sägner har i dagarna utkommit, och hava vi haft nöjet mottaga ett praktband av detta värdefulla tillskott till Amerikas engelska litteratur.

Översättningen ifråga omfattar hela diktcykeln och enligt vårt förmenande har dr Shaw lyckats utomordentligt väl med sitt företag. Naturligtvis kan man ej vänta, att översättningen skulle mäta sig med originalet, men resultatet visar, att översättaren nedlagt ett jättearbete i sitt försök att sätta sig in i den store skalden Runebergs ande.

Enstaka översättningar ur Fänrik Ståls Sägner hava förut sett dagens ljus, men Shaws arbete är det som bäst närmar sig originalet.

Vi taga oss friheten återgiva ett par brottstycken ur "The Songs of Ensign Stal". Så här lyder t. ex. första versen ur "Vårt land."

Our land, our land, our fatherland,
Sound loud, o name of worth!
No mount, that meets the heaven's band,
No hidden vale, no wave-washed strand
Is loved as is our native North,
Our own forefathers' earth.

Björneborgarnas marsch.

Children of a fold that bled
On Narva's heath, on Poland's sand,
on Leipzig's meadows, Lytzen's highlands,
Yet is Finlands strength not dead,
Her fields with hostile blood may yet be colored red.
Peace and rest no more are thine!
A storm is losed, the lightnings flash and cannons roar o'er fields and islands.
Forward, forward, line on line!
On valiant men look valiant fathers spirits fine.
Loftiest zeal
Now lights us on the glory,
Sharp is our steel,
Our martial path is gory.
Forward all, in fearless mode!
Here lies our glorious century-aged freedom's road.
Shine bright, thou flag with triumphs hoary,
Ravaged by battles since the vanished days of old,
On, on, our noble flag! Wave every fold!
Some remnants yet remain, that Finland's colors hold!

Soldatgossen.

My father was a soldier yong, the fairest that could be;
At fifteen years he carried arms, a man at seventeen he.
On glory's field—his world entire—
Wherever placed, stood glad my sire,
In hunger, blood, in frost and fire—
My father such you see.

"The Songs of Ensign Stal" är ett praktverk i ordets fullaste bemärkelse och borde finnas i varje för litteratur intresserat hem. Boken, som är elegant inbunden äger en rättmätig plats bland framstående böcker särskilt hos svenskarna i Amerika. Priset är $2.50 och den kan fås hos G. E. Stecher & Co; 31 East 10 th. st. New.

Väl talat.

VÅR norsk-amerikanska kollega Decoroh Posten har med anledning av förhållandena mellan Sverige och Norge gjort en del yttranden, för vilka den är väl värd ett tack. Vi återgiva härnedan vad tidningen ifråga sagt i saken.

"Som bekant har den norska regeringen gjort förslag om att nedlägga Kongsvinger fästning. Helt naturligt, kan man nästan säga, har propositionen härom väckt mycken förargelse i den norska försvarsföreningen och inom de norska officerskretsarna. Officerare äro ju både på grund av uppfostran och profession nästan nödsakade att känna sig förnärmade av sådant. Men man får väl ändå hoppas, att stortinget skall vara tillräckligt storsinnat och vidsynt att antaga förslaget.

För det första är väl det omtalade stället numera knappast en fästning annat än till namnet — om det nämligen blir tal om en fästning efter modern mättstock. Det sista kriget visade tillräckligt att fästningar ej mera spela den vanliga roll de förut gjort. Liege ansågs ju till 1 augusti 1914 som världens starkaste fästning. Hela anläggningen befann sig under jordytan och alltsammans var betäckt med den starkaste pansarplåt. Och likväl tog det tyskarna endast några få dagar att skjuta hela härligheten i stycken. Ingen fästning i Belgien eller Frankrike kunde i kriget reda sig synnerligen länge, med ett enda undantag nämligen Verdun. Men Kongsvinger fästning är varken Liege eller Verdun.

För det andra har den blivit överflödig om den vore ett fäste av Verduns styrka.

Genom Karlstadsöverenskommelsen upprättades mellan Norge och Sverige en neutral zon, som sträcker sig lika långt på båda sidor om riksgränsen, och inom denna zon fick det för framtiden ej mer finnas några befästningar eller försvarsverk av något slag. Det är denna del av överenskommelsen, som sträcker sig längst in i framtiden. Zonen finnes där som en betryggande garanti, att freden bevaras. De båda folken ha ej för vana att bryta sitt ord.

Enligt denna överenskommelse blevo de norska gränsfästningarna inom zonen nedlagda. Gamla Fredriksten blev dock icke raserad som de andra, men den demonterades och skulle ej mera bibehållas i fortifikationsändamål. Den finnes numera kvar endast som historiskt minnesmärke.

Men detta väckte en storm av protest från ett visst läger i Norge. Skola vi väl förbinda oss att för all framtid stå alldeles försvarslösa? spordo man sig. När man går som på glöd, som mången den gången gjorde, rår man så lätt i upphetsning. Nu ha sinnena emellertid för länge sedan haft tid att lugna sig, och nu är det säkerligen ej längre någon mer i Norge, som offrar de nedlagda fästningarna en tanke. Man vet nämligen, att det är mycket tryggare utan dem än med dem i behåll.

Kongsvinger ligger utanför den neutrala zonen. Den är nästan den sista gränfästningen — om den benämningen kan användas — som Norge har kvar.

Men nu har Norge och Sverige helt nyligen ingått en ny fredspakt, som går ännu längre än Karlstadsöverenskommelsen, ja som till och med har större räckvidd än bestämmelserna inför Haagdomstolen. De ha i själva verket förpliktigat sig att aldrig mera bära vapen mot varandra — detta i känslan av att det för framtiden de båda brödrafolken emellan aldrig skall uppstå något tvistemål, som icke kan lösas på fredlig väg.

Och då syntes det den norska regeringen, att nu hade även Kongsvinger fästning blivit överflödig. Protester från samma håll som 1905 höjdes åter — helt visst även denna gång av sentimentala skäl, som ofta förväxlas med patriotiska. Men att nedlägga denna fästning skulle under alla omständigheter överensstämma med vad som beslöts 1905. Och nu är det stortinget, som har ordet. Och det skulle ej vara orimligt, om resultatet blir, att Konsvinger — lika väl som Fredriksten — får finnas kvar, icke blott som ett historiskt minne utan som en försäkran om, att norrmän och svenskar aldrig mer skola skjuta på varandra.

I världsuppfattningen framstå de nordiska folken som praktiska fredsfolk, och som motståndare till krigsinstitutionen. De voro bland de allra första nationer att i detta avseende intaga en bestämd ståndpunkt.

Och säkert är, att det skulle göra ett lika starkt som fördelaktigt intryck både i Sverige och den övriga delen av världen, om Norge frivilligt och utan påtryckning från något håll beslöte att nedlägga sitt sista försvarsverk."

I ovanstående framträder en fredsvilja som man verkligen måste respektera.

Europas aftonskratt.

(Ur en artikel i Soc.-Dem. av Frida Stéenhoff.)

Allt som drar har kraft, fysisk eller andlig. Teaterns dragningskraft skulle man kunna likna vid en magnetisk sömn av andlig art. Intet under att teaterdirektörer betrakta som skatten och klenodiet framför alla — en magnet.

Institutioner och företag, som äro anlagda på att locka till sig publik och likt teatrarna bero av folkets gunst, kunna ej undvara magnetiska strömmar. Dessas styrka måste noggrant studeras och ackommodationer ständigt ske alltefter strömmens förändrlighet. Vad som drog i går kanske inte drar i dag, och vad skall väl dra i morgon? Det enda solida att hålla sig till är den osvikliga naturlagen, att järnet måste till magneten.

Alla religionsstiftare ha i hög grad ägt denna hemlighetsfullt och oemotståndligt dragande klenod. Finns det månne något land, där inte mängden går till tämpel, bönehus, salar eller hyddor för att höra ord från någon profet, som haft en stor magnet? Vanligen är denne någon längesedan avliden. Men att han multnat betyder intet, om magnetströmmen behållit sin styrka. En dragningskraft som verkar sedan århundraden, ja, årtusenden, kan ha rätt att kallas andlig och överfysisk. Vilka vågningder! Vilken radio!

Men ett villkor måste i regel uppfyllas för att kraften skall verka i sin fulla styra. En levande medlare skall till mängden framföra den frånvarande profetens ord, en medlare som själv tror på det han förmedlar, är inspirerad och förmår inspirera andra.

Det andliga utbytet människor emellan är i sin ringare grader ett vardagligt faktum. På högre stadier och för att nå klimax synes behövas växelverkan mellan tre parters andliga väsende, en sammankoppling av tre strömmar. På teaterns område heta de tre parerna diktaren, skådespelaren och publiken. Under teaterns största tider har detta tretal gemensamt åstadkommit fenomenet hänförelse, den dramatiska konstens toppunkt och mål.

Det var för att publiken under dylika tider framför allt av teaterns begärde hänförelse. Teatern gjorde då som den alltid måste göra, den drog med det som mängden ville ha. Hänförelsen var den stora magneten. Nu är det tvivel underkastat, huruvida teaterpubliken bryr sig om att bli hänförd.

De som studerat den sista skiftningen i allmänhetens smak, höras stundom framkasta en förmodan, att längtan efter högre och djupare känsloförnimmelser blivit undanträngd av begäret efter skratt. Kan detta vara möjligt? Förr ville publiken ha ett skratt då och då, så som man efter torka och kvalm vill ha ett uppfriskande regn, men dessemellan begärde man något allvarligt, gripande, rörande.

Jag måste bekänna, att intrycket denna sommar i Paris, staden som gäller för att ge koncentratet av samtida nöjesliv och smakriktningar, var så tillvida nedslående, som jag på de förströelselokaler jag besökte, tyckte mig finna en nöjenas avgjorda förskjutning mot det kemiska. Detta gällde ej minst teatrarna. För första gången har jag efter pariserbesök återvänt hem utan att medföra någon andlig behållning av dramatisk konst. Utan att på något sätt vara otacksam mot teatrarna i fråga eller mot ådet, som förunnade mig några glada muntrationskvällar, kan jag ej tveka att uttala, att jag i en metropol som Paris av teaterkonst begär högre värden än dem man endast får av att skratta.

En sådan anspråksfullhet är inget klander sedan man fått veta, att just de stora metropolerna dag för dag få större svårigheter att framföra dramer. Den ekonomiska risken att trotsa publiksmaken tar ständigt allt större dimensioner. Publiken måste få vad publiken vill ha. Vad vill den ha? Ständigt detsamma, en "skrattsuccés". Naturligtvis lyser emellanåt på affischerna en dramatisk dikt på värs eller prosa, och den litterärt intreserade kretsen skyndar till teatern eller läser, kanske jorden runt, med beundran de erkänsamma referaten. Men en eller två lärkor göra ingen sommar, ej heller i konstens rike.

För Frankrikes del har den ökade efterfrågan på skrattsuccéser haft ett menligt inflytande på den dramatiska litteraturens ställning. Redan för några år sedan yttrade en fransk, månuskriptläsande kritiker, att nio tionedlar av den bästa dramatiken i Frankrike aldrig nådde scenen, vilket han betraktade som en högst beklaglig nationalförlust. Om begäret efter komik sedan oavbrutet gått i stigande, måste ju situationen vara än värre nu.

Skrattsuccésen är en genré, som svårligen kan vara dikt, av anledningar, som säga sig själva. En diktare skriver en sammanhängande, för förnuftet fattbar mening, som stannar eller åtminstone bör stanna i minnet. Han kan ej inställa sig på att oavbrutet framkalla skratt, ty han skriver av längtan att meddela känslor och tankar. I och med detta är han omöjlig för en genré, som ej kan i vanlig mening skrivas, utan måste med största beräkning hopfogas bit för bit som en läggtavla, för att den ena komiska situationen omedelbart skall efterträda den andra. Ett belägg härpå är det ganska vanliga bildandet av firmor för storproduktion av glada stycken. De prov på detta slag pjäser, som jag bevittnade, voro mycket kvicka. Ett oupphörligt fyrverkeri av lustigheter förhindrade varje paus, som kunde varit farlig för skrattstämningens avkopplande. Salongen verd sig, liknande i glädjeyttringar, från första repliken till den sista. Med otrolig skicklighet hade den berövats varje andrum att överlänka frånvaron av sammanhang i text och karaktärer. Så uppdrivna som nu anspråken äro i Paris på den komiskt, ja, groteskt verkade scenkonsten, fordras det stor begåvning, nästan snille, för att göra skrattsuccéser åt parisarna. Spirituella diaföger ha så länge haft hetsande kapplöpningar hos dem, att de blivit blaserade på kvickheten som på allt annat, och behöva mer och mer raffinerade doser. Dock är det ej sällsyntt med intelligensmassa, som väcker mest häpnad utan den skarpsinnighet, varmed man lyckats få bort allt, som skulle kunna kallas för andligt innehåll. Den stora begåvningen och den totala andefattigdomen bilda tillsammans ett förskräckande helt.

Denna genré har även betydelse för skådespelaren, ej blott för diktaren. Som talrör för stor dikt blir skådespelaren stor konstnär. Men när dikten skjutes undan och teatern förlorar sin ande och blir affärslist, teknik, regi, rytm, fär, form, med ett ord sinnlig emotion — måste den i längden komma även det kraftigaste geni att förtvina. En stor skådespelare måste djupt känna det otacksamma i att likt akrobater och pajaser med oerhörda ansträngningar offra sig åt en publik, som ej uppskattar mänskliga, samt sköna förnimmelser, utan blott ha barns okritiska aptit på lustiga tricks och löjliga grimaser. Men sådant blir hans öde, ty teatern utan ande blir cirkus.

Kan det vara så att dystra arbetsdagar i jäkt eller öde timmar i arbetsbrist framkallat det europeiska afonskrattet som en nödvändig kontrast? Ty de är europeiskt. För närvarande skrattas det från åtta till halv tolv i hela Europa. Föräldrar, barn, tjänstefolk, gå hemifrån i en enda avsikt: att få skratta. Ve den nöjeslokal, som annat än rent undantagsvis bjöde på något mera givande! Den fick stänga inom en vecka. Är detta kvällarnas ensidiga användande till en viss närvaktion bevis på inre svaghet, som ej går över, förrän arbetsdagarna bli glada i stället för dystra? Eller är det en ytlig, smittosam epidemi, som i sinom tid skall dö bort av sig själv i tröttheten tecken?

I vilket fall som hälst — mycket kan hända innan dess. När man om än aldrig så litet fått iakttaga det för myckna skrattandets envälde inom nöjeslivet i en storstad, vill gärna smyga sig fram i fantasien något oroande, obestämt, hemskt, man vet inte precis vad. — — —

Från nedstämmande inbillningar är det bra att gå till ljusa minnen. Många teatervänner erinra sig några alldeles särskilda teateraftnar, då stämningen i salongen var oförgätlig, liksom elektriserad. En andlig berusning hade kommit hjärtan och själar att spränga sina band och höja sig till förnimmelse av en högre rymd än den vanliga. Stora skådespelare hade förenat gnistan i sitt ingenium med gnistan i en stor dikt. Med denna låga hade de tänt gnistan hos publiken. Salongen var i strålande extas genom de tre gnistornas eld, vars återsken lyste i allas uttryck. När åskådaren mötte sin grannes ögon var där något ljuvt och varmt i blicken, som betydde sällhetsförnimmelse. Man såg blaserade kritiker röras till tårar, trötta och bittra misantroper vandra hem på lätta fötter som om livet dock hade ljuspunkter.

Sådana aftnar kunde vara talrika — om publiken begärde dem. Ingen av de tre gnistorna saknas för den heliga elden. Diktare och skådespelare äro lika geniala som förr, publiken lika benägen för entusiasm — blott ej på teatern. Publiken jublar i högan sky åt allt som slår an på dess känslor och fantasi, även när det gäller annat än nöjen. Men på teatern vill den stimulera till skratt, ej tändas till hänförelse. Går denna förändring i strömmarnas magnetism ända till djupet av folkskälen? Då är det föga att hoppas.

Skrattet som ett uppfriskande och befriande värde vill väl ingen förneka, men nekas kan ej heller, att skrattet egentligen är en negation, "en spännings upplösning i intet". Hänförelsen är ett positivt värde, en rikgörande sällhet, som skänker kraft till ädla handlingar, ger framtidsmod och energi. Det vore en olycka, om teatern återfick den rikedomens dragningskraft.

Andlig rikedom är Europas enda chans.

Vetering-spalten.

"Quality"-vete avprovas i Europa.

Förliden november månad sände canadensiska veteringarnas centrala försäljningsagentur på begäran av mr C. H. Burnell, president för Manitobas regering, två bushels "Quality"-vete odlat i Manitoba till Europa för speciella malningsprov. Denna vetesort frambringades för cirka åtta år sedan av Luther Burbank och har i tre års tid odlats i mindre skala å västerns prärier, men har likväl icke kommit under någon av de etablerade graderingarna. En bushel av det vete, som nu sänts till Europa, erhölls från Brandon Experimental Farm och var odlat i distriktet runt Brandon. Denna bushel sändes till de canadensiska veteringens koutor i Paris och blev avprovat av kvarnarna därstädes. Den andra busheln erhölls av mr. Burnell från D. Ruse, Bradwardine, Man., och blev sänt till London för att avprovas av det stora kvarnbolaget Joseph Bank. Rapporterna över dessa avprovningar föreligga nu.

Joseph Rank Limited rapporterar, att trots det, att kvantiteten icke var stor nog för en praktisk avprovning, blev den insända vetekvantiteten likväl underkastat en serie prövningar i bolagets laboratorium och proverna visa att den i "Quality"-vetet förekommande kvantiteten protein (äggviteämnen) är mindre än vad fallet är med n:o 1 Northern. Provningarna visa också, att "Quality"-vetet är ett hårt sådant, men att det lätt absorberar fuktighet o. bolaget ifråga påpekar att det passar för malning. Med avseende å den allmänna beskaffenheten liknar "Quality"-vetet i mångt och mycket det australiska vetet och mjölets styrka kan jämföras med det som erhålles från det ryska vetet. Med avseende å mjölets styrkebeskaffenhet skiljer det sig ganska betydligt från det vanliga Manitoba-vetet och har en mycket större elasticitet vad växtlimmet beträffar, men saknar dock de egenskaper att kunna frambringa så gott bröd, som i vanliga fall påträffas i n:o 1 Northern. Under det att "Quality"-vetet mycket lätt absorberar vatten, säger dock rapporten att denna förmåga är icke så hög som önskligt vore. Rapporten slutar med en anmodan om att sända en större kvantitet, så att praktiska malningsprov kunna tagas, vilken anmodan möjligen kommer att efterföljas.

Med avseende å de provningar som blivit utförda i Frankrike av Grande Moulins de Paris, Compagnie Agricole de Minoterie och l'Ecole Francaise de Meunerie visar rapporten följande analys:

Fuktighet	10,08
Fuktigt växtlim	29,04
Torrt växtlim	10,20
Vatten för hydrat	64,5

och slutar med att framhålla att vetet ifråga är av dålig beskaffenhet.

Canadensiska veteringarnas kontor i Paris hopsumerar resultaten av dessa avprovningar och säger att "Quality"-vetet icke kan mäta sig med n:o 3 Northern för bakningsändamål, men att det likväl kan besitta vissa förmånliga egenskaper för andra veteprodukter än bröd. En av firmorna är av den åsikten, att goda resultat kunna uppnås genom att blanda denna vetesort med andra.

Förutom nämnda avprovningar har veteringen inlämnat prover till Dominion Grain Research Laboratory, Winnipeg varest doktor F. J. Birchard är föreståndare.

EN PRAKTISK KEJSARE.

Om don Pedro kejsare av Brasilien bekant för sitt intresse för vetenskapen och själv en lärd man, berättas födjande karaktäristiska drag:

Kejsaren fick höra talas om, att en ingenjör uppfunnit en lokomotivbroms, som nästan ögonblickligen kunde hejda tåget, till och med i den snabbaste farten. Kejsaren lät nu anbringa en sådan broms på ett extratåg och begav sig ut på resa. Uppfinnaren följde med. På en farlig punkt, i en av banans skarpaste krökningar, upptäckte denne plötsligt liggande framför sig mitt över spåret ett stenblock av betydlig storlek. Tåget gick med stor hastighet och man kan tänka sig, att ingeniören fick brått om att bromsa. Det lyckades honom verkligen också att stanna tåget och undvika den hotande sammanstötningen. Då man nu undersökte klippblocket något närmare, befanns det vara — av papp. Don Pedro hade låtit placera det där i all hemlighet, för att sålunda övertyga sig om vad den prisade uppfinningen i verkligheten dugde till.

"Från andra änden av jorden—

skulle vi sända efter Zam-Buk," skriver Mrs. J. C. Lemon, 1102 East Broadway, Glendale, Calif., U. S. A. I Ontario för tjugu år tillbaks brukade vi begagna det och tog ett förråd med oss till Michigan. Nu få vi Zam-Buk tillsänt oss till California.

"Zam-Buk har bevisat sig vara ett säkert bot för alla hudsjukdomar. Jag erinrar mig hurusom, då vi voro bosatta i Canada, min dotter brände sitt ansikte ganska allvarligt från en het spis. Zam-Buk läkte såret inom några dagar. Vid ett annat tillfälle skadade min man sin ena fot. Såret ville inte läkas och blodförgiftning inställde sig. Då vi började begagna Zam-Buk rensades såret inom några dagar och han var snart återställd. Prompt begagnande av Zam-Buk förhindrar brännsår att gå djupare och dess antiseptiska beskaffenhet är ett säkert skydd mot infektion.

"Zam-Buk har visst sig vara till stor nytta i så många instanser, att jag vet inte huru vi skulle kunna vara utan detsamma."

—skulle vi sända efter

Zam-Buk"

Närhelst huden är skuren, bränt, öm, inflammerad är Zam-Buk alltid det säkraste läkemedlet. Består totalt av växtämnen. 50c per ask, 3 för $1.25 hos alla handlande.

Send Us Your Hides

Vi bedriva den största garverirörelsen i västern och bereda häst- och nötboskapshudar till FÄLLAR, REMLÄDER och SELLÄDER.

VI BETALA FRAKTEN

på alla hudar som skola garvas.

VI BETALA FRAKT och högsta möjliga marknadspriser på alla hudar till salu i kvantiteter av fyra och över.

VI HAVA STOR ÅTGÅNG FÖR ALLA SORTERS SKINN TILL HÖGA PRISER.

Skriv efter vår prislista på skinn och prisuppgifter för garvning. Sänd alla försändelser direkt till
Department 28

WHEAT CITY TANNERY, LTD, BRANDON MAN.

GRÅTT HÅR
Återställt till naturlig färg

på ett naturligt sätt eller pengar pengar tillbaka. Photo-Hue återställer allt grått hår till dess ursprungliga färg. Photo-Hue frambringar åter glänsande ungdomligt hår för varje gråhårig person.

Photo-Hue färgar grått hår från roten till toppen och lägger ej hinder i vägen för shampoo-behandling, en marcel eller permanent wave.

Vi uppmana er örsöka i dag. Få ett paket hos

JUEL DENN'S
PHOTO-HUE
HOME REMEDIES SALE
Dept. S. 660 Main Street,
Winnipeg, Man.

Lär Stenografi

Det är alltid efterfrågan på goda stenografer, särskilt dem under visade av

SUCCESS BUSINESS COLLEGE
Regina, Sask.
Skriv efter upplysningar till Dept. I.

F. B. PROBERT
OPTOMETRIST
Eyes Examined
Glasses Fitted
227 Main St. Opposite the Post Office Phone 2189
MOOSEJAW

CHIROPRAKTIK
botar nästan alla sjukdomar.
PRÖVA DET.
Dr. G. BACH, D. C.,
Skriv till mig på svenska eller engelska, om Ni har tillfälle, och jag skall tala om vad jag kan göra för Eder.
Telefon 331, CAMROSE, ALTA.

"Swedish Colonization Board of Alberta.

Alla Skandinaviska farmare i Västra Canada som önska svenska lantbruksarbetare eller tjänsteflickor uppmanas härmed att insända sin ansökan snarast möjligt till

Sekr.: AXEL R. MELLANDER,
LAND BLDG.
Cor. First St. W. & 9th Avenue.
CALGARY, ALBERTA.